

9. Yrjö Reinikainen/Yrjö Reinikainen KY:n verotus v.1987, valitusprosessi ja lopullinen päätös v.1996

Pos.9.Muistio jonka kirjoitin v.1988.

Kertomus hallintomenettelystä, verotusmenettelyn ”asian- ja lainmukaisuudesta”, sekä valitusprosessin etenemisestä hallintomenettelyssä. Asiasisällön sekä päätösten silmiinpistävästä ristiriitaisuudesta, sekä lopputuloksesta, ”Oikeusprosessin” päätöslauselmasta: *Reinikaisella ei siten ole asiassa oikeussuojan tarvetta.*

Kokemukseni verotuksesta, verotuksen parissa toimivista virkamiehistä yleensä, sekä hallintomenettelylain alaisesta oikeuskäytännöstä ovat niin ”rikkaita”, etten voi jättää niitä ainoastaan omaa elämäni rikastuttamaan. Siksi olen altistunut antamaan kokemukseni halukkaiden käyttöön, kenelle huviksi - hyödyksi - tai ”vastaisen varalle”.

Seuraavassa muistio jonka tein v.1988.

Mottoni oli aina -80 luvulle saakka ollut, ”en yritä elääkseni, vaan elän yrittääkseni”. Yrittäjäarkeni aloitin 1965 pienimuotoisella viihdealan ohjelmapalvelutoimistolla. Sattumien ohjauksesta siirryin muoviteollisuusyrittäjäksi v.1970 perustamaani Finn-Mayrei Oy:n.

Finn-Mayrei Oy:n perustamisesta alkaen ensimmäisen 5 vuoden ajan 1970–1975 ei verottajalla ollut oikeutta käyttää verotuksen pohjana, tuohon aikaan tunnettua, arvioverotusta. Arvioverotuksen avulla, verottaja pystyi ”arvioimaan” kannattavuutta sekä tulosta mm. viittaamalla toimialan keskikannattavuuteen. Näin, huolimatta yhtiön asianmukaisesti laatiman kirjanpidon sekä siitä johdetun tuloslaskelman, taseen, sekä veroilmoituksen tuloksesta.

Edellä mainittu ei estänyt verottajaa ”kohtuullistamaan” eli vähentämään joitain kuluja (mm. matkakulut, edustuskulut, ym.), toisin sanoen arvioimaan ne todellisuutta pienemmiksi. Mainitun toimenpiteen jälkeen, huolimatta yhtiön virallisesta tuloksesta, kykeni verottaja lähettämään lisäveroja sekä lopullisia veroja kuluneesta tilikaudesta. Viiden toimintavuoden jälkeen alkoi sitten arvioverotus, siinä viitattiin usein mm. toimialan keskikannattavuuteen, tällä perusteella, huolimatta virallisesta ja tarkastetusta kirjanpidosta, ”mätkäistiin” arvioveroa. Silloisen käsitykseni mukaan pienen (Orivesi) paikkakunnan verotuksessa vaikuttivat hyvin omintakeiset toimintatavat, jotka uskoin olevan vieraita suurkaupunki ympäristössä.

Myimme vaimoni kanssa keväällä v.1983 edellä mainitun yrityksen, ja sen tytäryhtiön Scantools Oy:n. Kauppaan johtaneet syyt olivat henkilökohtaisiin arvoihin perustuneita. Vastuu 60 työntekijän elintason kehittämisestä ja turvaamisesta, sekä raskaan taloudellisen taakan painolasti yhdessä, olivat kuluttaneet voimani ja toivoin rauhallisempaa elämää. Kaupan neuvottelijana ostajien puolella toimi Kehitysaluerahaston Jyväskylän aluejohtaja Arimo Ristola, joka piti niin sanotusti ”ketun häntää kainalossa”. Aiheuttaen minulle sekä vaimolleni - yrityskaupan jälkeen - runsaasti ongelmia. Jouduimme selvittämään suhteitamme ostajiin mm. useiden oikeudenkäyntien avulla saadaksemme perittyä mm: kauppahintasaatavamme, palkkasaataviamme (vaimoni sekä omiani), sekä vapauttaaksemme myymämme yhtiön puolesta antamiamme takaus sitoumuksia. Kussakin prosessissa vastassa oli poikkeuksetta Arimo Ristola. Eräässä vaiheessa A. Ristola erosi Finn-Mayrei Oy:n hallituksesta, voidakseen oikeuden istunnoissa toimia todistajana ”yhtiön” puolesta. Voitimme vaatimuksemme eri oikeusasteissa lähes poikkeuksetta.

Arimo Ristola oli Jyväskylässä vahva vaikuttaja, hän edusti institutionaalista luotonantajaa (KERA) sekä oli poliittisesti sitoutunut. Hänellä oli asemansa ansiosta laaja suhdetoimintaverkko, eikä suhteet yhteiskunnallisiin organeihin ollut hänellä vähäisiä. Voin elämäkokemuksellisiin periaatteisiin nojautuen väittää, että hänen egonsa sekä subjektiiviset, kokemusperäiset

tuntemuksensa kaupan jälkeisistä oikeusvaatimuksistamme herättivät hänessä voimakkaan kostomielialan. A. Ristolän sosiaaliset suhteet mahdollistivat tarvittavat ja valituille menettelytavoille sopivat työkalut/toimintatavat toteuttaa kostotoimia.

Omat suhteeni verottajaan muuttuivat oleellisesti huonompaan suuntaan pian kaupan jälkeen. Ei ollut vaikea havaita mistä suunnasta minua uhattiin. Jyväskylässä toiminut Keski-Suomen lääninverovirasto aloitti ensin Scandexa Oy:n ja minuun, sekä myöhemmin Kommandiittiyhtiöni (KY) kohdistuvan kohtuuttoman menettelyn.

Kohtuuttomasti kärsi Scandexa Oy, samoin myöhemmin muu liiketoiminta johonka tulevaisuudessa kytkeydyin.

Olin perustanut v.1983 kommandiittiyhtiön (ennen Finn-Mayrei Oy:n myyntiä) jonka tarkoituksena oli mm: yritysconsultointi. Sain toimeksiantoja, jotka perustuivat uusien yritysten perustamiseen, markkinointitutkimuksiin, jne. sekä uusille yrittäjille vaikeaksi osoittautuneen yritystulolainsäädännön tuntemuksen konsultointiin.

Vuonna 1993-4 vaihteesta alkaen syvennyin muun muassa konsultointiprojektiin jonka tavoitteena oli videokasettien valmistustehtaan perustaminen Suomeen. Koko tehtaan teknologinen kartoitusvastuu sekä henkilökunnan koulutus suunnittelu tehtävä annettiin KY:lle. Tiedon sekä teollisen toiminnan vaatiman teknologian etsinnästä johtuen jouduin viettämään vuosina 1984, -85 ja varsinkin -86 ulkomailla noin 120–180 pv. vuodesta. Muutamilla matkoilla olin useita viikkoja yhteen menoon. Aikaa kului teknisen suunnitteluun, sekä koneiden ja laitteiden yhteensopivuuden varmistamiseen, ja käytön opiskeluun. Myös suomenkielisten manuaalien sisällön kokoaminen oli osin tehtävä yhteistyössä koneiden ja laitteiden valmistajien kanssa. Ala oli nopeasti kehittyvä ja hallittiin parhaiten Kaukoidässä. Pohjoismaissa ei vastaavaa tuotantoa ollut.

Scandexa Oy:n Dexa® videokasettitehdas vihittiin käyttöön Janakkalassa kesällä 1985. Vihkimisen suoritti Kunnallisneuvos Lyyli Aalto Janakkalasta. Hän oli ollut oleellisessa osassa niissä keskusteluissa joita yhtiömme ja "Arkadianmäen" välisessä vuorovaikutuksessa käytiin kun uusi tekijänoikeuslaki yllättäen nousi esille, Scandexan hallituksen jo tehtyä investointipäätöksensä. Tehtaan kalustoasennukset ja investoinnit käynnistyivät -94 ja valmistuivat 1986 kuluessa. Tehdas oli teknisesti (varsinkin komponenttivalmistuksen automaatio) kansainvälistä huipputasoa. Vuonna 1984 kommandiittiyhtiöstäni tuli Scandexa Oy:n vähemmistöosakas 30 % osuudella. Aloitin olosuhteiden paikoittamana (Hämeen veroviraston/Hallinto-oikeuden nimitettyä minut) yhtiön tehtaanjohtajan tehtävät vuonna 1987. Vuonna 1989 minut valittiin/merkittiin yhtiön hallituksen jäseneksi. Yhtiön hallituksessa jatkoivat yhtiön toimitusjohtaja Markku Roiha jäsenenä, sekä Mika Arpiainen Hallituksen puheenjohtajana.

Pos.9.1. Verotarkastus

Scandexa Oy:n sekä omistamaani kommandiittiyhtiöön (myöhemmin tekstissä KY) tehtiin vuonna 1987 Keski-Suomen lääninveroviraston toimesta verotarkastus, joka valmistui 1988. Tarkastuksen lopputuloksen verottaja esitti, että kaikki Scandexalta KY:lle laskuttamani konsultointipalkkiot lasketaan minun henkilökohtaiseksi työtulokseni ja niille määrätään 40 % verokorotus sekä viivästysseuraamukset. Varsinainen verotarkastus tapahtui Scandexa Oy:ssä jonka katsottiin jättäneen tilittämättä KY:n konsulttilaskutuksesta ennakonpidätyksen. Konsulttilaskutus oli erillisen oikeussubjektin, eli KY:n liiketoimintaan liittyvää tuloa, josta KY maksoi tuloveron sekä palkastani ennakonpidätyksen, tästä menettelyssä ei todettu tapahtuneen moitittavaa. Päätelmä siitä, että Scandexan olisi pitänyt palkkia ja kululaskuista periä ennakkovero ei ollut lakiin perustuvaa vaan

inkvisitorinen verotuksen muoto. Tarkastuskertomus sisälsi myös muuta huomautettavaa Scandexa Oy:n kirjanpidosta, tällä ei ollut varsinaista taloudellista merkitystä, ja tarkastus muilta osin olikin objektiivinen.

Hämmästelimme miksi Helsingissä kotipaikkaansa pitävään yritykseen suorittaa Keski-Suomen lääninverovirasto verotarkastuksen. Yhtiön "pääkonttori" ja myyntikonttori sijaitsivat Helsingissä. Yhtiö valitti verotuksesta Uudenmaan lääninoikeuteen. Ymmärsin epäillä tuolloin Jyväskylän klaanin valinneen uudet menettelytavat – uudet aseet.

Verotarkastajat päättivät verottaa KY:n laskuttamista veloituksista Scandexan liittyneen laskutuksen. Scandexaan kohdistunut palkkiolaskutus edusti vuodesta riippuen yhteensä noin 30 % - 40 % KY:n liikevaihdosta Tämä oli verotarkastuksen sisällön perusteella tarkoitus verottaa minun henkilökohtaisena tulona. Eri asiakkailta/yhtiöistä veloitetuista konsulttipalkkioista he valitsivat sen kohteen (Scandexa Oy) jonka vuotuinen laskutus oli suurin. Seikka, että insinööri Elo oli vuonna 1984 palkattu Scandexan tehtaan tuotantopäällikkö, salattiin tarkastuskertomuksessa. Hänen tehtäviinsä kuului tehtaan tuotannon johto. Minulle kuului empiirisen kokemukseni mukainen tekninen suunnittelu/konsultointi, sekä uuden teknologian soveltaminen käytäntöön. En ollut työsuhteessa yhtiöön, olin yritykseni kautta palvelusopimus-suhteessa, tällä oli merkitystä mm. eläketurvan sekä muiden sosiaalietuuksien kanssa joiden kustannuksista vastasi KY. KY:n liikevaihdosta vuosittain -84, -85, -86, vajaata puolta edustava Scandexan kohdistunut palvelu/konsulttilaskutus matkakuluineen kuten; lentoliput, ym. kulkuneuvojen matkaliput, kilometrikorvaukset, hotellikulut, päivärahoineen, ym. vaihteli vuodesta riippuen noin 300.000 mk ja vajaa 400.000 mk v.-86. Edellisestä tositteellisten tulonhankkimiskulujen osuus edusti vuodesta riippuen noin vajaata 200.000 mk ja yli 200.000 markkaa – v.-86.

Keski-Suomen lääninverovirasto sai tahtonsa läpi Uudenmaan-lääninoikeudessa lähes täysin, ainoastaan vuoden 1984 Scandexalta veloitetta laskutusta lääninoikeus ei hyväksynyt "kokonaan", 1.10. – 31.12.84 ajalta veloittukset määrättiin verotettavaksi henkilökohtaisena työtulona. Niin laskutuksesta ajalta 07–12.1984,-85 ja -86 sai Scandexa veroseuraamuksina maksettavaksi yli 720.000 markkaa, summaa nostivat veron-korotukset 40 %, jäämämaksut, veronlisäykset ja korot. Suoritettu verotus oli kohtuuton perusteiltaan ja määrältään. Verotus ei myöskään ollut yhdenvertainen muiden alalla toimivien konsulttiyritysten verotuksen kanssa, eikä tätä verottaja pyrkinyt näyttämään.

Huomattavia tulonhankkimiskuluja ei hyväksytty minun henkilökohtaisen verotuksen vähennykseksi, myöskään KY:n verotusta toimenpiteiden johdosta ei oikaistu vaan KY:n tulos arvioitiin Turun Lääninoikeudessa kyseisinä vuosina 0:- markaksi. Seikka, ettei laskutukseen liittyviä tulonhankkimiskuluja hyväksytty henkilökohtaisessa verotuksessa vähennyskelpoisiksi eriksi, osoitti mielestäni mitä suurinta epäoikeudenmukaisuutta. Menoja ei myöskään hyväksytty KY:n verotuksessa. Verottaja peri (myös maksettiin) määräämänsä verot Scandexa Oy:ltä huolimatta valitusprosessin keskeneräisyydestä. Seuraavassa esimerkki menettelystä:

Pos.9.1.1

Turun ja porin lääninoikeuden päätös numero 262/2 21.3.1995 koskien verovuotta 1986

Vaatus lääninoikeudessa: Yhtiön (KY:n) tulon vähennykseksi on hyväksyttävä tulonhankkimiskuluja 214.905 markkaa ja yhtiön tappio vahvistettava vastaavasti. Näin vahvistettava tappio on vähennettävä seuraavien vuosien tulosta.

Oma vaatimukseni; kyseinen summa oli konsulttipalkkioiden yhteydessä laskutettuja kuluja jotka perustuivat yksityiskohtaiseen selvitykseen - lähdeaineisto kopioineen - ja ovat verottajan aiemmalla päätöksellä määrätty minun henkilökohtaiseksi tuloksi. Vaatimuksen perusteluihin liittyi myös viittaus tehtyyn veronoikaisupäätökseen 1.4.1992 jonka mukaan KY:n verotettava tulo valtion- ja kunnallis-verotuksessa vahvistettiin 0:- markaksi v.1986.

Lääninoikeuden ratkaisu: Lääninoikeus hylkää valituksen

Ratkaisun perustelut: Yhtiön kirjanpidon tarkastuksessa on käynyt ilmi, että yhtiön tuloina on ilmoitettu sen vastuunalaisen yhtiömiehen Yrjö Reinikaisen konsulttipalkkioita ja yhtiön menoina hänen menojaan. Kirjanpito on ollut siinä määrin virheellinen, että yhtiön sen perusteella antamaa veroilmoitusta on pidettävä niin epäluotettavana, ettei sitä oikaistunakaan voida panna yhtiön verotuksen perusteeksi. Yhtiön puhdas tulo on tämän vuoksi ollut jälkiverotuksin vahvistettava arvioimalla. Yhtiöllä ei ole näytetty olleen sellaisia sen tulon hankkimiseksi tai säilyttämiseksi aiheutuneita kuluja, joita ei ole otettu huomioon arvioitua tuloa vahvistettaessa. Tappion vahvistamiseen ei ole esitetty syytä.

Päätöksessä esiintyy mielivaltaisesti suoritetuissa verotuksissa usein käytetty perustelu; "kirjanpito on ollut virheellinen, veroilmoitus epäluotettava". Missä on fakta – teonkuvausta kuvaava verbi puuttuu? miten kirjanpito on ollut virheellistä? – miten veroilmoitus on poikennut suoritetusta kirjanpidosta? tai tilintarkastajan hyväksymästä tilinpäätöksestä. Yhtiön tulo- sekä menotositteiden asianmukainen kirjaaminen ei ole poikennut EVL:n ja KPL:n hengestä tai hyvästä kirjanpitotavasta. Päätöksessä todetaan, että yhtiön tuloina on merkitty yhtiömiehen konsulttipalkkioita ja yhtiön menoina hänen menojaan. Siis KY:n palveluksessa olleen yhtiömiehen suorittamien palvelujen seurauksena suoritettujen veloitusten laskutuksesta syntynyt tulo on viety KY:n kirjanpitoon. Toiseksi: Tähän laskutukseen osoitetut ja tulonhankintaan suoranaisesti liittyvät menotositteet on viety asianmukaisesti KY:n kirjanpitoon. Edellinen kuvaa liiketoimintaa, sekä EVL:n ja KPL:n normien mukaista kirjanpitokäytäntöä. Liiketoimien sisältöä ei osoitettu ristiriitaisiksi tai aidoista kirjanpitoon johdetuista vienneistä eroavaksi. Tämä oli 1988 valmistuneen vuosia 1984-6 koskevaan tarkastuskertomukseen liittyneen hallintoprosessin viimeinen päätös. Korkein Hallinto-oikeus ei asiaa ottanut käsiteltäväkseen.

KY:n verotukseen oli edellisen johdosta haettava korjausta.

KY:n myyntituotot (liikevaihto) oli Vuonna -86 yht. 848 000:- markkaa, josta kasettitehtaan konsulttipalkkiot (sisältäen kulukorvaukset, kuittitositteisiin perustuen yht. 214.905:- markkaa) olivat 394.000:- markkaa. Oikeustajuni sekä maalaisjärkeni mukaan pidin selvänä, että yhtiön tulon siirtäminen henkilökohtaiseksi palkkatuloksi ei ollut kohtuullinen ilman, että tulonhankintakulut tulisi hyväksytyksi osaksi tulonhankintaani.

KY 1996 verotuksesta 1.4.1992 tehdyn veronoikaisupäätöksen perusteella, palautti verottaja vuoden 1986 maksetut ennakot, noin 21.500:- mk KY:lle.

Pos. 9.2. Hämeen lääninveroviraston verotus- idea on "harmaa verotus"

Edellinen prosessi oli ilmeisesti onnistunut veronkannosta johtuen niin hyvin, että vuonna 1989 Hämeen verotoimisto päätti uusia "keikan" ihan omin voimin, kohteena on vuosi 1987. Asiassa

aktiivisesti toimivat Kunnanasiamies Leo Sopenen. Mainettaan halusi myös aktualisoida Lääninverojohtaja Esko Nikander.

Pos.9.2.1

Kunnanasiamies Leo Sopenen kirjoittaa Hämeen lääninoikeudelle asiasta seuraavasti:

Lääninoikeus on päätöksessään 4.10.1988 n:o 796/III katsonut niin kuin oikein onkin KY:lle maksetut konsulttipalkkiot tosiasiallisesti Yrjö Reinikaisen palkaksi. Ennakkotarkastajat ovat tarkastaneet vain verovuoden 1983–1986 siten, että tarkastus päättyi 24.11.1987 ja maksuunpano toimitettiin 6.1.1988. Palkkioiden määrää vuodelta 1987 ei ole selvitetty. Paremman selvityksen puuttuessa katson palkan ja palkkioiden määräksi yhtiön koko verottoman myynnin, 472.828 markkaa, millä määrällä pyydän tuloa korotettavaksi.

Hämeen lääninoikeuden päätös 15.6.1990 Nro 448/1;

Hämeen lääninoikeus kumoo Reinikaisen verotuksen vuodelta 1987 ja palauttaa asian verolautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Pos.9.2.2

Hämeenlinnan verotoimisto 22.11.1990 (lähettää seuraavan kehotuksen veroilmoituksen täydentämiseksi:)

”Viitaten vuodelta 1987 antamaanne veroilmoitukseen ja Hämeen lääninoikeuden päätökseen 15.6.1990 Nro 448/1 Teitä kehotetaan 7.12.1990 mennessä ilmoittamaan: Kuinka paljon Yrjö Reinikainen KY on maksanut Teille Konsulttipalkkioita kalenterivuonna 1987.”

Allekirjoitus, Verojohtaja Esko Nikander (ks. kopio alla)

Hämeenlinnan
VEROVIRASTO/VEROTOIMISTO

saantitod.

Päivämäärä 22.11.1990 Nro

Reimikainen, Yrjö
Riekontie 13
13500 Hämeenlinna

KEHOTUS VEROILMOITUKSEN TÄYDENTÄMISEEN

Viitaten vuodelta 1987 antamaanne veroilmoitukseen teitä kehoitetaan verotuslain 40 §:n nojalla toimittamaan
mennessä seuraavat tiedot ja selvitykset.

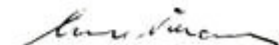
ja Hämeen läänin oikeuden päätöksen 15.06.1990
N:o 448/I Teitä kehoitetaan 07.12.1990 mennessä
ilmoittamaan kuinka paljon Yrjö Reimikainen Ky
on maksanut Teille kunnallispalkkiota kalen-
terivuonna 1987.

Ellei tätä kehotusta noudateta eikä hyväksyttävää estettä esitetä, veroa voidaan verotuslain 77 §:n nojalla korottaa.

Tarvittaessa opastetaan selvityksen antamisessa.

Antaa kohtaa Irma Rajala

Verojohtaja

ESKO NIKANDER

OSOITE: D... P... H... P... H...

Lähetän vastauksen:

- KY ei ole maksanut v.-87 Reinikaiselle lainkaan tuloa.

Allekirjoitukset: KY/ Y.R

Aiemmin määrätty verot sekä verovastineisiin kulunut aika verottivat yhdessä toiminnan tulosta, eikä KY maksanut yrittäjälle v.87 palkkatuloa. KY:n toiminnan myyntitulot syntyivät pääasiallisesti kuntosali ja solariumliikkeen toiminnasta jonka palveluksessa oli noin 10 osa aikaista työntekijää vuoden mittaan. Olin itse siirtynyt kiinteään - kokopäiväiseen - työsuhteeseen Dexan kasettitehtaalle, vuoden 1987 alusta alkaen. Insinööri Elon työsuhte tuotantopäällikkönä oli jouduttu lopettamaan.

Uudelleenverotuspäätös 5.2.1991

Hämeenlinnan verotoimiston päätös, (tulostettu 22.2.1991)

Verotuksen muutos, tuloksi lisätään koko KY:n myynti 472 828:- markkaa, josta maksettavaksi jälkiveroa 279.541,30 markkaa.

Uudelleenverotuspäätöstä verotoimisto perusteli seuraavasti: *"Reinikaisen ilmoitukset verotuksen eri vaiheissa ovat olleet puutteellisia, sekavia ja ristiriitaisia ja siten epäluotettavia"*.

Päätöksessä – itse olosuhteissa ei esitetä mitään faktaa, - verotarkastusta ei ole -, verovirastolle riitti oma intuitio todeta veroilmoituksen puutteellisuus, sekavuus, ristiriitaisuus ja epäluotettavuus verotusperusteiksi. Näin, vaikka tekemääni veroilmoitusta tai kirjanpitoa ei verottajan toimesta ole lainkaan tutkittu, - lukuun ottamatta liikevaihdon määrää (otettu veroilmoituksesta/tilinpäätöksestä) johonka "bruttoverotus" on ilmeisesti tarkoitettu nojaamaan. Verotuksen perusteiksi on riittänyt virkamiehen Leo Sopsan ja verojohtaja Esko Nikanderin - iltamyöhä idea – utopia – aivosolujen luoma intuitio - tai demonismi.

Päätöksen jälkeen - ennen päätöksen tulostamista (22.02.91) minulle, - ehtii uudelleenverotuspäätöksestä (5.2.199) valittamaan Hämeenlinnan valtion ja kunnanasiainmies Leo Sopsanen, joka osoittaa valituksensa Hämeen Lääninoikeudelle 8.2.1991 sekä 7.5.1991.

Tyytymättömänä Hämeenlinnan verolautakunnan päätökseen, joka koskee toimitusjohtaja Yrjö Gunnar Reinikaisen uudelleen toimitettua verotusta vuodelta 1987, esitän muutoksen saamiseksi kunnioittavasti seuraavaa:

Verovelvollista on jälkiverotettu näistä samanlaisista konsultointipalkkioista ainakin vuosilta 1985 ja 1986. Jälkiverotusten yhteydessä on salatusta tulosta määrätty 40 %:n veronkorotus. Nyt tehty verotuspäätös ei tältä osin ole johdonmukainen eikä sopusoinnussa niiden aikaisempien kannanottojen kanssa. Onhan va. päätöksessä todettu tuloa - itse asiassa lähes kaikki tulot - aikanaan salatuksi.

Pyydän, että verovelvolliselle määrätään 40 %:n veronkorotus.

Hämeenlinnassa 8.2.1991

Hämeenlinnan valtion-
ja kunnansiamies

Leo Sopanen

nameen lääninoikeudelle

Tyytymättömänä Hämeenlinnan verolautakunnan päätökseen, joka koskee toimitusjohtaja Yrjö Gunnar Reinikaisen jälkiverotusta vuodelta 1987, esitän muutoksen saamiseksi kunnioittavasti seuraavaa:

Verovelvollista on kuultu uudelleen toimitettavaa verotusta varten ja hän on eräältä osin onnistunut torjumaan verotettavan tulon korottamisen - säännönmukaiseen verotukseen verrattuna - asiakirjoihin liitetyillä ilmoituksillaan. Kun verovelvollista on kuultu uudelleen aiotun jälkiverotuksen johdosta, hän on puolestaan torjunut sen muuttamalla aikaisempaa kertomustaan. Ehkä tuo aikaisempi kertomus onkin siis ollut vääränsisältöinen. Olipa niin tai näin: mikään noista tai lääninoikeudessa jo aikaisemmin esitetyistä selvityksistä ei ole ollut verolautakunnan tiedossa säännönmukaista verotusta toimitettaessa ja puutteellisuus on johtunut yksinomaan verovelvollisesta. Jälkiverotuksen toimittamiselle ei ole olemassa prosessuaalista estettä. Verovelvollisen ilmoitukset asian eri vaiheissa ovat olleet puutteellisia, sekavia ja ristiriitaisia. Sanalla sanoen: epäluotettavia. Verolautakunta ei, pitäytyessään jälkiverotuspäätöksessään puhtaasti laskelmaverotuksen puitteissa, ole ollenkaan huomannut ryhtyä tutkimaan arvioverotuksen edellytyksiä. Verotuslain 74 §:ssä säädetty menettelykin on tässä vaiheessa vielä mahdollinen: se on vain eräs arvioverotuksen erityislaji. Pyydän, että asia palautetaan verolautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Hämeenlinnassa 7.5.1991

Hämeenlinnan valtion-
ja kunnanasiainmies

Leo Sopanen

Virkamies/kunnanasiainmies Leo Sopanen toteaa yrityksen tulon salatuksi, huolimatta KY:n kirjanpidosta tai veroilmoituksesta. Tulo oli salattua vaikka tulon summa oli suoraan otettu KY:n veroilmoituksesta. Merkitystä ei ole myöskään toimittamastani tilintarkastuslausunnosta, annetusta vastineista, tai muusta selvityksestä. Mistä tämä ajatus salatusta tulosta syntyy? mitään tarkastusta yhtiön kirjanpitoon ei ole tehty. Veroilmoituksissani kaikki tuloni on ilmoitettu, eikä selvittämätöntä omaisuudenlisäystä ole ilmoitettu syntyneen.

Leo Sopasen valituksesta kului aikaa 2 vuotta 2 kk, kunnes päätös asiassa tehtiin Hämeen lääninoikeudessa. Asian käsittely oli kohtuuttoman hidasta - kun ottaa huomioon ihmisoikeusjulistuksen sisällön sekä perustuslakimme velvoitteet hyvälle hallintotavalle - joutuisuusperiaatteen. Hidas menettely on suorassa suhteessa kansalaisten mahdollisuuksiin saada päätökset määräajassa vietyä läpi koko hallintoprosessin.

HÄMEEN LÄÄNINOIKEUS

1. jaosto
Raatihuoneenkatu 1
PL 640
13111 HÄMEENLINNA
Puh. (917) 1521
Telekopio (917) 152 2269

P Ä Ä T Ö S

Päivämäärä Numero
13.4.1993 477/1

Diaarinumero
1428/1000 92 12
1429/1000 92 12

ASIA

Valitus uudelleen toimitetusta verotuksesta ja jälkiverotusta koskevasta päätöksestä

VEROVELVOLLINEN

Nimi, ammatti ja postiosoite

Reinikainen, Yrjö Gunnar (300346-6099)
Riekontie 13
13500 HÄMEENLINNA

MUUTOKSENHAKIJA

Hämeenlinnan valtion- ja kunnanasiames

VEROTUS, JOHON ON HAETTU MUUTOSTA

Verotuspaikka
Hämeenlinna

Verovuosi
1987

Verotettava tulo valtionverotuksessa mk
464 780

Kunnallisverotus veroäyriä
468 509

Uudelleen toimitettu verotus

Hämeen lääninoikeus on 15.6.1990 antamallaan päätöksellä numero 448/I kumonnut Reinikaisen verotuksen vuodelta 1987. Uudelleenverotus lääninoikeuden päätöksen perusteella toimitettiin 5.2.1991 ja verotettiin Reinikaisen tulona Yrjö Reinikainen Ky:lle maksetut konsulttipalkkiot 472 828 markkaa.

Jälkiverotusta koskeva päätös

Reinikaisen antaman selvityksen perusteella verolautakunta 15.4.1991 tekemällään päätöksellä katsoi, ettei Reinikainen ole saanut palkkaennakoita Scandex Oy:ltä ja jätti jälkiverotuksen toimittamatta.

VAATIMUKSET LÄÄNINOIKEUDESSA

Jälkiverotuspäätös

Reinikaisen ilmoitukset verotuksen eri vaiheissa ovat olleet puutteellisia, sekavia ja ristiriitaisia ja siten epäluotettavia. Verolautakunta on jälkiverotuspäätöstä tehdessään pitäytynyt puhtaasti laskelmaerotuksen puitteissa. Arvioverotuksen edellytyksiä ei ole tutkittu. Tämän vuoksi asia on palautettava verolautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

LÄÄNINOIKEUDEN RATKAISU JA PERUSTELUT

Lääninoikeus hylkää valitukset.

Perustelut

1. Uudelleen toimitetussa verotuksessa Reinikaisen tulona verotetut 472 828 markan konsulttipalkkiot on aikanaan verotusta varten ilmoitettu Yrjö Reinikainen Ky:n tuloina vuodelta 1987. Lääninoikeus katsoo, ettei Reinikaisen oma veroilmoitus vuodelta 1987 tältä osin ole ollut sillä tavoin puutteellinen tai virheellinen, että hänelle olisi ollut määrättävä veronkorotus.
2. Valtion- ja kunnanasiainmies ei ole valituksessaan tuonut esiin seikkoja, joiden perusteella olisi katsottava, että Reinikainen on puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen johdosta jäänyt säännönmukaisessa verotuksessa vuodelta 1987 verottamatta Scandex Oy:ltä saadusta tulosta. Jälkiverotusta koskevan valituksenalaisen päätöksen kumoamiseen ja asian palauttamiseen ei siten ole esitetty syytä.

Sovelletut oikeusohjeet

Verotuslaki 77 § ja 83 §

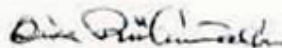
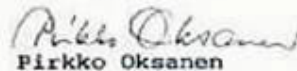
VALITUKSENHAKU

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Valitusosoitus on liitteenä (LO 70.03 A).

Esittelijä

Pirkko Oksanen
Pirkko Oksanen

Päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa lääninoikeuden jäsenet Riihimäki, Jokinen (t) ja Jalkanen.

Nyt päätöksessä todettiin KY:n ja minun veroilmoitukset asianmukaisiksi. KY:n tulot solariumista olivat päätöksellä muuttuneet verovelvollisen henkilökohtaisesti ansaituiksi konsulttipalkkioiksi. Veronkorotusta ei määrätty, *alkuperäisen päätöksen perusteet olivat muuttuneet, päätöksessä lausutaan, että veroilmoitukseni: ei ollut puutteellinen, tai virheellinen ei myöskään erehdyttävä tai väärä.* (ks. aiempi päätös) Verotusta - perustemuutoksen ilmaantuessa ei kuitenkaan korjattu? Mihin aiemmin tehty verotuspäätös perustui? Hallinto-oikeudelta voi odottaa aivan mitä tahansa, MIKSI? Missä on objektiivinen, tasapuolinen, perusoikeusmyönteinen ja oikeudenmukainen

oikeuskäytäntö. Minkälaiseen ennustettavuuteen menettely ohjaa? Tuliko Hallinto-oikeuden tuomareiden mieleen asiassa tehtyjen eri päätösten ristiriitaisuus?

Tähän sopii runo!

**Hallintoväki aikaa kuluttaa, itseään ylistää,
ei se virheitä tee, ei väärää nää,
se olostaan nauttii ja hölöttää.**

Edellinen päätös oli osoitus verottajan ja hallinto-oikeuden täydellisestä kyvystä sofistikoita tosiasioita. Verottajalla on kyky sekä valta viedä hallinto-oikeuteen mitä ja minkä tahansa esittävätkin. Hallinto-oikeus sanoittaa päätökseen sopivan sofistisen argumenttien sisältävän synteetin. Tosiasia - kiistaton fakta on, että KY:n kirjanpitoa ei lainkaan tarkastettu vuoden 1987 osalta, vaan verotukseen päädyttiin - koska kunnanasiainmies oli asiassa ollut aloitteellinen toimeenpanija. Kunnanasiainmies havaitsi aiempien v.1985-6 jälkiverotuksen toteutuneen "Keski-suomen lääninverotoimiston" toimesta. Tästä innostuneena kunnanasiainmies vaati koko KY:n liikevaihdon verottamista vuoden 1987 osalta henkilökohtaisena tulona, ja näin toimittiin. Uudelleenverotus suoritettiin ilman verotarkastusta, kunnanasiainmiehen aloitteellisuudesta johon verojohtaja Esko Nikander "ansiokkaasti" ryhtyi toimijaksi heti sen jälkeen kun 15.6.1990 lääninoikeus oli palauttanut verotuksen verolautakunnan uudelleen käsiteltäväksi. Tämän jälleen syntyi virkamiestoimin - "lainmukaistettuja" - menettelytapoja. Asiaa en voinut jättää sillänsä, päätin valittaa.

Aikani kului verovastineiden ja valitusten tekemiseen. Yritin oikaisuvaatimuksella saada KY:ltä poistettavaksi maksettavaksi määrättyjä ennakoveroja (tapaus Scandexa - KY), sekä minun tulokseni siirrettyjä tuloja poistetuksi KY:n kirjanpidollisista tuloista. Ainoastaan ennakkojen palautus onnistui Ky:lle (Naantalin veroviraston asianmukainen menettely). Muuten KY:n tilinpitoon ei muutoksia hyväksytty ja tulot esiintyivät sekä KY:n tuloina, että henkilökohtaisina tuloina. Kumpikin edellinen oikeussubjekti maksoi samoista tuloista veron. Lisättyinä, että yksi oikeussubjekti (Scandexa Oy) maksoi verot joita "koristivat" erilaiset kohtuuttomat korotukset.

Pos.9.3.1

VALITUS KORKEIMPAAN HALLINTO-OIKEUTEEN

Valitin henkilökohtaisesta verotuksestani v.1987 osalta Korkeimpaan hallinto-oikeuteen 28.2.1996. Viittaan valituksessani valtion ja kunnanasiainmiehen kirjeeseen, ja liitän nämä valituskirjelmän liitteeksi. Perustelen valitustani käsittelyssä tehdyllä menettelyvirheellä ja viittaan hallintomenettelylain 17 §:n jonka mukaan säännös edellyttää viranomaista hankkimaan kaiken saatavilla olevan selvityksen.

Puutun verotuslain 55 §:n jossa säännös edellyttää veroviranomaisen tutustuvan nimenomaan verovelvollisen veroilmoitukseen riittävän perusteellisesti ennen verotuspäätöksen tekemistä. Liitin oheen KY:n veroilmoituksen vuodelta 1987 jonka olin jättänyt verottajalle 8.4.1988. Viittasin verovirkamiesten virkavelvollisuuteen, jonka mukaan ennen verotukseni uudelleen toimittamista olisi tullut tutustua viran puolesta kommandiittiyhtiön verotukseen; selvittääkseen oliko yhtiöllä verotettavaa tuloa josta minua olisi voitu verottaa. Hallintomenettelylain 15 §:n mukaan: verovelvolliselle olisi pitänyt varata tilaisuus antaa selvitys asiasta. Esillä olevassa asiassa minulta aikanaan vaadittiin veroilmoitukseni täydentämistä seuraavan sisätoisella vaatimuksella, jonka

alkuperäisenä liitän valitukseeni: Hämeenlinnan verotoimisto, verojohtaja Esko Nikander
22.11.1990 lähettää kehotuksen veroilmoituksen täydentämiseksi: ”Viitaten vuodelta 1987
antamaanne veroilmoitukseen ja Hämeen läänioikeuden päätökseen 15.6.1990 N:ro 448/1 Teitä
kehotetaan 7.12.1990 mennessä ilmoittamaan: Kuinka paljon Yrjö Reinikainen KY on maksanut
Teille konsulttipalkkioita kalenterivuonna 1987”
Allekirjoitus, verojohtaja Esko Nikander

Sain Korkeimman hallinto-oikeuden vastinepyynnön. Annan vastineen ja selvitän mm. että KY
maksoi palkkaa 13 työntekijälle, tiedot maksamista ennakkoveroista sekä liikevaihtoveroista. Liitän
koko KY:n kirjanpidon valituksen liitteeksi, sekä myös tilintarkastajan lausunnon. Jään odottamaan
KHO:n päätöstä

Seuraavalla sivulla: Korkeimman Hallinto-oikeuden päätöksellä Dr 813/3/96 taltio 3861. Annettu
Helsingissä 13.12.1996.

**KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN
PÄÄTÖS**

Annettu Helsingissä Taltio n:o Diaarin:o

13.12.1996

3861 A

813/3/96

Asia: Lainvoiman saaneen päätöksen purkamista koskeva hakemus

Hakija: Yrjö Gunnar Reinikainen, Espoo

Päätös, jonka purkamista haetaan: Hämeenlinnan verolautakunnan 5.2.1991 § 3091 toimittama Reinikaisen (300346-6099) uudelleenverotus vuodelta 1987.

Hakemus korkeimmassa hallinto-oikeudessa: Reinikainen on pyytänyt, että mainittu uudelleenverotuspäätös ylimääräisestä muutoksenhausta hallintoasioissa annetun lain nojalla puretaan. Lisäksi Reinikainen on vaatinut, että veron ulosotto kielletään.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätöslauselma:

Hallintolainkäyttölain 63 §:n 3 momentin mukaan päätöksen purkua ei saa hakea, jos päätöksestä voidaan samalla perusteella tehdä perustevalitus. Verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 8, 11 ja 12 §:n säännösten mukaan Reinikainen voi tehdä hakemuksessa tarkoitetusta uudelleen toimitetusta verotuksesta perustevalituksen viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona verosaaminen on määrätty tai maksuunpantu. Kun kysymyksessä oleva

Maksutta

Yrjö Gunnar Reinikainen

uudelleenverotus on toimitettu vuonna 1991 ja määräaika perustevalituksen tekemiselle ei vielä ole kulunut umpeen, korkein hallinto-oikeus jättää Reinikaisen purkuhakemuksen tutkimatta. Asiakirjat ulosotonkieltohakemuksineen lähetetään Hämeen lääninoikeudelle perustevalituksena käsiteltäväksi.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Vahvistetaan korkeimman hallinto-oikeuden sinetillä ja esittelijän allekirjoituksella.

Marjo Snellman

Päätöksen tekemiseen ovat ottaneet osaa hallintoneuvokset Auvo Nieminen, Erkki Onikki, Olof Olsson, Ismo Talikka ja Olli Nykänen.

813/3/96/ev

Pos 9.3.2 Hämeen "läninoikeuden" käsittely

Noin neljä kuukautta edellisen Korkeimman Hallinto-oikeuden päätöksen jälkeen saan kirjeen Hämeen Läninoikeudelta, ja on sisällöltään seuraava:

Hämeen läninoikeus 9.4.1997 (kopio Pos.9.17)

Läninoikeuksien tehtävien asianmukaisen ja joutuisan hoitamisen turvaamiseksi on Hämeen läninoikeus siirtänyt tulo- ja varallisuusverotusvalituksenne Keski-Suomen läninoikeuden käsiteltäväksi.

Päätös on luettava tarkkaan, ilman kafkamaista ironiaa, "asianmukaisesta ja joutuisan hoitamisen turvaamisesta" kuinkahan tässä käy? Päätöksen tästä teki hallinnollinen sihteeri Martti Oksanen. Hänellä oli enemmän valtaa kuin korkeimmalla hallinto-oikeudella. Hänen päätöksellään Korkeimman hallinto-oikeuden päätös siitä, että valituksemme "lähetetään Hämeen läninoikeudelle perustevalituksena käsiteltäväksi." muuttui, Martti Oksanen päätti, että valitukseni toimitettiin "Keski-Suomen läninveroviraston käsiteltäväksi." tuolloin voimassa oleva Verohallintolaki 1557/1995 13§ lausuu verotusta koskevan toimivallan siirrosta seuraavasti: klikkaa Kyseinen laki on muutettu HE 189/2006 VP, kuultavana verohallintolain muuttamisesta oli hallinto-oikeustuomari Matti Anttila

Miksi Hämeen läninoikeus ei noudattanut korkeimman hallinto-oikeuden päätöstä? vaan siirsi valituksen käsittelyn Keski-Suomen läninoikeuteen, miksi Keski-Suomeen? Ilmeisesti eivät olleet halukkaita käsittelemään omia virheitään? "vai oliko koko prosessin takana Keski-Suomen läninverovirasto, kuten Scandexan verotuksessa" Hämeenlinnassa kotipaikkaansa pitäneen yrityksen veroprosessin käsittely oli Hämeenlinnassa, lähinnä verojohtaja Nikanderin subjektiivisessa suojeluksessa. Verohallintolaki 1557/1995 13§ lausuu: poiketen siitä, mitä muualla laissa säädetään verotuksessa toimivaltaisesta läninverovirastosta ja verotuksen oikaisulautakunnasta, verohallitus voi määräämässään laajuudessa määrätä verotuksessa toimivaltaiseksi viranomaiseksi muun läninveroviraston ja verotuksen oikaisulautakunnan. Edellä 1 momentissa tarkoitettu verohallituksen määräys voi koskea: 4. muita yksittäisiä verovelvollisia, joiden verotuksen puolueettomuus saattaisi toimivaltaisessa läninverovirastossa vaarantua. Miten lausuma sopii tähän menettelyyn? menettely oikeuttaa dupioihin. Korkeimman hallinto-oikeuden päätökseen ei haluttu paikallisesti ottaa kantaa? siksi sihteeri Martti Oksanen lähetti perustevalituksen - (inkvisitiolle) - Keski-Suomen läninoikeuden käsittelyyn?

Pos.9.3.3

Kesällä v.1997 saapuu: Päätös Keski- Suomen läninoikeudesta.

Keski-Suomen Läninoikeus Päätös N:ro 395. Pv 11.6.1997 (kopiot Pos.9.8 s.9.18)

Päätös johonka haettu muutosta

Viranomainen

Hämeenlinnan verolautakunnan toimittama uudelleenverotus

Lääninoikeuden ratkaisu ja perustelut

Läänin-oikeus ei tutki valitusta eikä ulosotonkieltohakemusta.

Perustelut: (kokonaisuudessaan)

Verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetun lain 11 § 1 momentin mukaan vero on maksuvelvolliselta perittävä viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu, uhalla, että oikeus maksun saamiseen on menetetty.

Hämeenlinnan verolautakunta on 5.2.1991 toimittanut Reinikaisen verotuksen vuodelta 1987 uudelleen. Uudelleen toimitetun verotuksen johdosta Reinikaisen kannossa maksettava määrä verovuonna on ollut 279.541 markkaa. Hämeen lääninverovirastosta 2.6.1997 saadun tiedon mukaan koko edellä mainittu määrä on maksamatta. Ulosottoviranomainen on palauttanut perimisasiakirjat lääninverovirastoon 21.10.1991 varattomuusesteellä. Koska saamisen perimiseksi ei ole edellä mainitussa lainkohdassa tarkoitettujen ajan kuluessa toimitettu ulosmittausta eikä saamista ole valvottu konkurssissa taikka kiinteistön pakkohuutokaupan yhteydessä, on oikeus maksun saamiseen veron vanhentumisen johdosta menetetty viiden vuoden määräajan kuluessa umpeen 31.12.1996. Reinikaisella ei siten ole asiassa oikeussuojan tarvetta. (kopiot päätöksestä ks. Pos.s.9.18)

Voi syystä kysyä, ”mitä päätökseen voidaan lainmukaisuutta noudattaen kirjata?” olen hakenut oikeudelta ratkaisua valitukseeni, ja päätöksessä lausutaan, että käsittelyyn ei ole tarvetta. Päätöslauselmassa todetaan, että ulosotto on johtanut varattomuustodistuksen laatimiseen, ja toisaalta väitetään, ettei ulosottoa ole tehty, saaminen vanhentunut, tästä todellakaan ei ole ollut kysymys. Korkein-Oikeus kielsi ulosoton. Ratkaisu on tehty sofistisesti, sekä falsifioiden valittajan - perustuslain takaama - kansalaisten perusoikeuksiin liittyvä oikeus - saada oikeudenmukainen käsittely oikeusistuimesta. .

Huomattavat maksuni verottajalle, kuin myös edellisten päätösten perusteella saadut palautukset, olivat ulosmitattu/kuitattu. "Reinikaisella ei ole oikeussuojan tarpeessa", - ei todellakaan. Asianmukainen verotuksen oikaisupäätös olisi johtanut maksettujen sekä viskaalisista toimista johtuneiden verojen palautukseen, notorisesti toimitettaviin ja ilman eri hakemusta tehtäviin palautuksiin. Menettelyn hitaus käännettiin hallintoviranomaisten toimesta verottajan eduksi – menettely on varsin yleistä – ja sellaisenaan vastoin perustuslakimme julistamaa kansalaisten perusoikeuksien sisältöä: saada oikeudenmukainen oikeudenkäynti.

Pos.9.3.4

Muistioon olen v.2005 lisännyt seuraavan:

Korkein Hallinto-oikeus on lähettänyt verotuksen perustevalituksena käsiteltäväksi. Kysymyksessä oli perustevalitus, ja käsiteltävissä 10 vuotta suoritetusta verotuksesta. Verotus oli toimitettu 5.2.1991, kuten perustelussa mainitaan. >>Vuoden 1995 perusoikeusuudistuksen yhteydessä korostettiin voimakkaasti perusoikeussäännösten velvoittavan tuomioistuimia ja hallintoviranomaisia. Uudistuksen yhtenä päätavoitteena oli juuri lisätä perusoikeuksien suoraa

sovellettavuutta tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa. Tällaisia on esimerkiksi jokaisen oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi (PL 21.1 §, HM 16.1 §). Säännös asettaa tuomioistuimelle ja muille viranomaisille suoraan perustuslaista johtuvan asianmukaisuus ja joutuisuusvaatimuksen: Perusoikeudet 1999 s.144–145 Pekka Hallberg ym.<<

>>PL 2.3 § mukaan oikeusvaltioperiaate on koko järjestelmän lähtökohta. Säännökset muodostavat yhdessä valtiosääntöisen kokonaisuuden viranomaiskoneiston muodolle ja koneiston rajoille. Yksilöiden kannalta säännökset merkitsevät oikeuksia, kun taas julkiselle hallinnolle ne merkitsevät vastaavasti velvoitteita toteuttaa oikeuksia ja niitä ilmentäviä periaatteita. Vaikka PL 21 § on otsikoitu nimekkeellä "oikeusturva" se sisältää myös muita viranomaisia kuin tuomioistuimia koskevia normeja. Oikeusturvalla on kytkentä myös hyvään hallintoon siinä mielessä, että ihmisillä tulee olla käytössään keinoja oikeudellisesti riitauttaa heihin kohdistuva hallintopäätös (PL 21.1 §) Mahdollisuus muutoksenhakuun on siis osa hyvän hallinnon periaatetta. Säännöksen hallintomenettelyä koskeva ydin (1 mom.) määrää, että jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaiselta viranomaiselta. Jaakko Husa / Teuvo Pohjolainen<<

Edellä mainitut säännökset ovat olleet voimassa silloin kun Keski-Suomen Läänioikeus päätös N:ro 395. Pv 11.6.1997 tehtiin.

Pos.9.4

Aiheeton verotus, on ulosottoviranomaisten virkavelvollisuuden täyttämisen perusteella aiheettomasti aiheuttanut verovelvollisen luottokelpoisuuteen syntyneet merkinnät. Luottotietojen korjaaminen ilman päätöstä oli mahdotonta, verottaja ei ryhtynyt asiassa lain edellyttämiin toimiin. Vastaajan oikeus saada asia käsiteltäväksi oikeusistuimessa on perustuslakimme sekä ihmisoikeussopimusten sekä ihmisoikeusjulistuksen vastaisesti rikottu. Viranomaisten tulee kaikissa toimissaan noudattaa lakia - on hallintoväelle sofistista retoriikkaa.

Miksi valitusprosessia on lainkaan käyty? – siksi -, ettei valittaja hae oikeussuojaa. Mihin tarvitaan koko hallintomenettelyä ja siihen liittyvää oikeustoimimennettelyä jos hakijat eivät lainkaan tarvitse oikeussuojaa sitä hakiessaan. Miten vaatia verotuspäätöksiin ja niihin liittyvien oikaisupäätöksien perusteella suoritettuja ja perittyjä, tai ulosmitattujen veronpalautusten takaisinsaantia, ilman valitusmenettelyssä/prosessissa haettua verotuksen oikaisupäätöstä? Tällä saamallani päätöksellä estettiin mahdollisuuteni saada perittyjä varoja takaisin. Mikä on Korkeimman hallinto-oikeuden päätösten merkitys?, kun ei merkitse mitään? Miksi Hämeen Läänioikeus lähetti asian Keski-Suomen Läänioikeuden ratkaistavaksi? jos asiaan liittyi haluttomuus ratkaista sitä lainkaan? Ymmärrän hyvin – juuri siksi!

**Ovathan nuo hoviväkeä - eivät ne mitään häpeä.
Esittelijät ja tuomarit lakeja lukevat - vain hoviväkeä tukevat.**

Kun verotusta ei oikaistu, niin ei tarvitse suoritettuja verotustapahtumiakaan korjata. Perityt ennakot sekä jälkiperityt veronpalautukset aiemmin suoritettujen verotuksen katteeksi voidaan jättää tilittämättä verovelvolliselle, ”jolla ei ole oikeussuojan tarvetta”. Aiemmat verotuksen

oikaisupäätökset ovat minulle aiheuttaneet lukuisia veronpalautuksia, joita uusien verotuspäätöksien johdosta on sittemmin kuitattu/peritty. Näin edelleen ja edelleen verohallinnon oikeustoimintoimien tuloksena maksettu summa on kasvanut (domino teoria) mikä sitten tämän "oikeuden" päätöksellä todetaan menetetyksi. Ei oikeussuojan tarvetta, ei päätöstä, ei oikeutta vaatia verotuksen oikaisua.

- Reinikaisella ei siten ole asiassa oikeussuojan tarvetta;

Seuraavaksi ajatuksia tämän tapauksen kokemuksista. Käytännössä viranomaisten hyväksymiä ilmeisen laittomia ja mielivaltaisia menettelytapoja ovat mm:

- Yhtiön tuloja voi verotusta valvovien virkamiesten toimin jakaa yhtiön osakkaille tarkoitushakuisesti.

- Tulonhankkimiskuluja ei tarvitse hyväksyä sen oikeussubjektin hyväksi jolle tulosta vero määrätään.

- Yhtiön tuloa ei tule vähentää yhtiöltä, vaikka yhtiön tuloksi kirjattu tulo määrättäisiinkin jollekulle muulle oikeussubjektille verotettavaksi tuloksi.

- Aina ja säännönmukaisesti voidaan verotusperusteiksi todeta, että veroilmoitukset ja kirjanpito ovat olleet puutteellisia, sekavia tai epäluotettavia ym. tämä on veroviranomaisten vakio lause. Siitäkin huolimatta, että kirjanpitoa ei ole verotarkastajien toimesta lainkaan tarkastettu, ja koska verovelvollisen antama todistus ei pysty asiaa muuksi todistamaan. Todistelulle ei virkamieskäsittelyssä kuin myöskään hallintomenettelyn eri oikeusasteissa anneta mitään arvoa, kun tarkastusta suorittanut virkamies todistaa oikeudessa laatimansa "tarkastuskertomuksen" synteessin oikeaksi.

- Tilintarkastajien tai muiden todistelusta ei tarvitse välittää, koska verotuksesta määrää verovirkailijat joidenka tehtävä on verottaa ja kirjanpito on verottajalle synteessin väline jonka avulla voidaan tarkastuskertomuksen sisältöä synteettisesti sekä sofistisesti manipuloida. Kertomus saadaan näin elämään yhteismitallisesti tarkastuskertomuksen laatijan mielikuvien, aistimusten ja kirjanpidon lukujen synnyttämässä synteessissä. Kausaalisuus - siihen liittyvä matemaattisuus, sekä empiirinen aineellinen totuus ovat verotarkastajien kauhistus, koska ne estävät verotarkastajien - kertomuskirjallisuudesta tutun - mielikuvituksen käytön.

- Verottaja verottaa, kunnes oikeus muuta päättää, jonka jälkeen verottaja verottaa uudestaan. Verotarkastuksen suorittaneet virkamiehet laativat verotarkastuskertomuksen sekä laativat verotusehdotuksen ja päätteeksi oikeudessa "todistavat" valaehtoisesti suorittamansa verotustoimenpiteet oikeaksi.

- Missä piilee ajatus objektiiviteettiperiaatteesta, yhdenvertaisuudesta, tasapuolisuudesta, kohtuullisuudesta, jne. puhumattakaan hyvästä hallinnosta?

- Mikä on oikeusvaltion määräämä sanktio verotuksen laatineelle virkamiehelle joka hakee työnantajalleen ansiotonta etua: väärin perustein, juonimalla, petoksella ja kavaluudella, sofistisesti - synteettisiä kertomuksia kyhäilemällä.

- Yrityksen kirjanpidon tarkastusta ei tarvitse tehdä, kunhan joku verotuksen parissa työskentelevä virkamies ehdottaa nimetylle henkilölle tai yritykselle määrättäväksi veroa, se riittää.

- Verovelvolliselta ei ole tarpeen kysyä vastinetta, verotusperusteiksi riittää kun jotain kysytään - joka liittyy johonkin tulonmuodostukseen.

- Korkeimman Hallinto-oikeuden vaatimus siitä, että ”Tätä kaikkia asianomaiset noudattakoot”, ei lääninoikeuksien tarvitse noudattaa, kuka tahansa yksittäinen virkamies tai hallintoviranomainen voi milloin tahansa muuttaa päätöstä.

- Lääninverovirasto antaa - tai jättää antamatta - tietoa veronmaksuista, sekä on antamatta tietoa viranomaistoimista esim. ulosmittausajankohdista oikeudelle.

- Varsinkaan "yrittäjä", kirjanpitovelvollinen ei tarvitse oikeussuojaa verottajan tarkoitushakuista mielivaltaa vastaan. Kulut jotka asiantuntijoista, vastineiden editoinnista sekä runsaasta yrittäjän kuluttamasta työajasta syntyvät, ovat usein kohtuuttomia kannettavaksi ja saattavat sellaisenaan vaikuttaa yrittäjän mahdollisuuksiin ylläpitää liiketoimintaa. Ainoat jotka tilanteesta hyötyvät, ovat juristit ja verottaja. Siis verottajan kannattaa verottaa aiheettakin ja mitä isompi riita, vaikka verottajan häviämäkin, rahaa tulee aina valtion kassaan, eikä väärää verotusta ole sanktioitu. Kuinka on oikeudenmukaisuuden, kansalaisten perustuslaillisten perusoikeuksien?

Pos.9.5

Tänään tehdessäni tätä tekstiä sain postissa kolme kirjettä verottajalta. Yksi kirjeistä oli KY:lle osoitettu maksumuistutus noin 100.000 markan ennakkoverosta koskien vuotta 1998. Ennakkovero on perusteeton ja kohtuuton, se ei perustunut KY:n todelliseen tulonmuodostukseen. Asiasta olen tehnyt valituksen heti veron määräämisen jälkeen. Valituksen käsittely voi kestää vuosia, vero on edellisestä huolimatta maksettava - vaikka olisi aiheeton, maksamatta jättäminen johtaa ulosottoon ja luottotietomerkintään. Kun yrityksen toiminnan laajuus ei anna mahdollisuuksia maksaa, niin asiassa syntyy peruuttamatonta jälkeä/seurausta. Verottajan kanta, että maksetun aiheettoman veron voi myöhemmin hakea takaisin ei asiassa auta, varsinkin jos sen maksamiseen ei ole varoja - ja useammin palautusta ei saa - koska verottaja tässä vaiheessa on kehittänyt uuden synteettisen kertomuksen verottaakseen. (Kerron positiossa 22 liikaa maksetun veron takaisinhakemuksen käsittelyn seurauksista).

Soitin myös Uudenmaan lääninverovirastoon liikevaihtoveron palautushakemuksia käsittelevään toimistoon, tiedustellakseni lokakuussa 1997 KY:n liikaa maksamaa liikevaihtoveroa ja siihen liittyvää vajaan 30.000 markan palautusta jota olimme joulukuussa 1997 hakeneet takaisin. Virkailija kertoi, että asia on lähetetty Hämeen Läänin-verotoimistoon 18.2.1998 verotarkastustoimenpiteitä varten. Miksi Hämeen Lääninverovirastoon, KY:n kotipaikka on Helsinki ja toimipaikka Helsingissä jonne Hämeen Lääninverotoimisto myös osoittaa postinsa. Pidän aivan selvänä, että Hämeenlinnasta tulen kuulemaan KY:n 1997 verotuksesta, mistä saan jälleen asiaa tuomioistuimiin.

(Tästä tapauksesta lisää alaotsikossa 22-3 Tili- ja toimistopalvelu Yrjö Reinikainen KY:n vuotta 1997 koskeva liikevaihtoverotarkastus joka alkoi vuonna 1999 sen päätös/seuraukset: Tulossa/päivitys aloitettu 15.03.08 klikkaa) .

Liikevaihtoveron palautuksesta vuodelta 1997 ei ole tietoa lähitulevaisuudessa. Verotoimisto ei korvaa viivästyksestä johtuvaa korkomenetystä puhumattakaan aiheuttamaansa vaivaa. Asian suhteen ei tarvitse olla huolissaan palautuksesta, verottaja kikkailee velkansa saatavaksi, ”siihen ei

tarvita kuin verottajan palveluksessa työskentelevän lähetin tai siivoojan laatima synteettinen tarina”. Vastavuoroisesti jos yritys viivyttelee veron maksuista, seuraa pian ulosottoviranomaisten käynti ym. seuraukset. Tämä on nykyistä hallintotapaa, ja konvenanssia, - se on perustuslain peräänkuuluttamaa ”hyvää hallintotapaa” sekä kansalaiseen suunnattua ”perusoikeusmyönteistä tulkintaa sekä yhdenvertaisuutta” Se on hoviväen toiminnan seuraus tiivistyneestä viranomaisyhteistyöstä, jonka vaikutuksesta suuntaamme kohti kansallissosialismia.

Päätän tämän muistion Urho Kekkosen sanoin: Talo elää tavallaan "vieras" tulee ajallaan.

Muistio laadittu Espoossa, maaliskuussa 1998

Pos.9.6. Kantelu ja Eduskunnan Oikeusasiamiehen vastaus

Päätin kysyä eduskunnan oikeusasiamieheltä, onko asiassa menetelty oikein. Lähetin seuraavan kirjeen:

Oikeusasiamiehen toimisto, 00120 EDUSKUNTA

Asia: Tutkimuspyyntö toissijaisesti lausuntopyyntö Espoossa 9.9.1998

Viite: Korkeimman Hallinto-oikeuden päätös Diaari nro 813/3/96

Lähetän muistion edellisessä viitekohdassa mainittuun päätökseen liittyvän asian taustasta, kuin myös kopiot kirjeenvaihdosta aineistoa koskien. Samalla toimitan tiedoksenne tietosuojavaltuutetun toimiston kirjeeseeni antaman vastauksen.

Pyydän Oikeusasiamiehen toimistoa selvittämään. Onko Hämeen Lääninoikeus sekä Keski-Suomen lääninoikeus toimineet oikein jättäessään tutkimatta sekä tekemättä päätöstä verotuksestani johonka olen hakenut muutosta. Samoin pyydän lausuntoanne siitä kenelle verotuspäätöksen oikeellisuuden ratkaisu asian nykytilanteessa kuuluu.

Toissijaisesti pyydän selvittämään miksi kirjanpitoaineistoa ole palautettu pyynnöstäni huolimatta, ja onko aineisto lainkaan ollut Keski-Suomen Lääninoikeudessa, jonne asian käsittely oli siirretty.

Yrjö Reinikainen / Co. Yrjö Reinikainen Ky
Olarinluoma 15, 02200 Espoo

Saan vastauksen:

Eduskunnan oikeusasiamies 27.1.1999 lähettämässään vastauksessa toteaa mm. että Keski-Suomen lääninoikeus on 1.9.1996 tulleen lääninoikeuslain nojalla tullut voimaan yhteinen tuomiopiiri. Apulasioikeusasiamies Jaakko Jonkka lausuu asiasta seuraavasti: ”Keskisuomen lääninoikeus on 11.6.1997, numero 395, tekemässään päätöksessä tulkinnut tilannetta niin, ettei Teillä ollut asiassa enää siinä vaiheessa oikeussuojan tarvetta, koska veron periminen teiltä ei enää ollut mahdollista. Keski-Suomen lääninoikeus on ratkaissut asianne sille lain mukaan kuuluvan

harkintavallan nojalla. ”Keski-Suomen läänioikeudelta 4.1.1999 saadun tiedon mukaan, kaikki asiaanne liittyvät asiakirjat on palautettu vuonna 1987 verotuspaikkananne olleeseen Hämeenlinnan verotoimistoon.”

Lisäksi lausuu asiassa: ”Korkeimman hallinto-oikeudelta 28.12.1998 saadun tiedon mukaan ette ole valittanut säännönmukaisessa valitusajassa Keski-Suomen läänioikeuden 11.6.1997 antamasta päätöksestä, joten se on tullut lainvoimaiseksi. Päätöksen lainvoimaisuus tarkoittaa sitä, että päätöstä ei voida enää valituksesta muuttaa. Tällainen päätös on mahdollista ainoastaan purkaa, jos siihen löytyy hallintokäyttölain 63 §:ssä mainittu aivan erityinen syy. Purkamisesta päättää korkein hallinto-oikeus sille tehdystä hakemuksesta.”

Pian eduskunnan apulaisoikeusasiamiehen vastauksen jälkeen saan Hämeen verotoimistolta kirjeen. Siinä kerrotaan KY:n vuotta 1987 koskevan kirjanpitoaineiston sijainnista ja pyydetään noutamaan se heiltä.

Jaakko Jonkka on oikeassa sen suhteen, että valittaa pitää kokopäivätoimisesti. Se onko siitä mitään laadullista hyötyä? voin lausua on, siinä oppii valittamaan, siinä kaikki hyöty. Edellisestä apulaisoikeusasiamiehen vastauksesta käy kirjaimellisesti ilmi, että koska verottajalla ei ole mahdollisuutta enää periä? ei myöskään verovelvollisen vaatimuksesta - virheellistä päätöstä tarvitse korjata - tai suorittaa takaisin aiheetta perittyjä veroja. Toisin sanoen Ei haluttu antaa myöskään verovelvolliselle oikeutta periä! Mitä verovalituksella tavoitellaan?

Näkemykseni mukaan Jaakko Jonkan olisi tullut muistuttaa Keski-Suomen läänioikeuden jäseniä perusoikeusuudistuksen sisällöstä! Perusoikeuksista mm. PL 22 § lausuu: Julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Edellinen liittyy vahvasti myös virkamiestoimintaan verotuksessa ja on omiaan antamaan suoja mielivaltaa vastaan, sekä toimii lähtökohtaisesti oikeudenmukaisen oikeusjärjestyksen ja oikeudenmukaisuuden turvaajana.

>>Perusoikeusuudistuksessa (HE 390/1993 vp, s.75) korostettiin, että turvaamisvelvollisuus koskee perusoikeuksien toteutumisesta paitsi julkisen vallan ja yksityisten välisissä myös yksityisten keskeisissä suhteissa: Pekka Hallberg<< Perustuslain 81 §:ään sisältyy säännös verotuksen lainalaisuudesta. Tämän legaliteettiperiaatteen mukaan lainsäädännön on sisällytettävä säännökset veron määräämisen perusteista, verovelvollisuudesta ja verovelvollisen oikeusturvasta.

- Asetus verotusmenettelystä sääntelee verotarkastusmenettelyyn liittyviä normeja. Asetuksen 2 §:ssä on säännökset mm. verotarkastuksen aloittamisesta, verovelvollisen kuulemisesta sekä verotarkastuskertomuksesta ja sen sisällöstä.
- Verotusmenettelyasetuksen 3 § puolestaan määrittelee verotarkastuksessa esitettävän aineiston ja omaisuuden, verotarkastuksen suorittamispaikasta säädetään asetuksen 4 §:ssä.
- Ennakkoperintämenettelyä koskevat säädökset löytyvät ennakkoperintälaista ja -asetuksista EPL 37 § ja EPA 35 §. "Verotusmenettelylain 26 §:ssä on säädetty tasapuolisuusperiaatteesta, luottamuksensuojasta, kuulemismenettelystä, asian selvittämisestä ja näytön punnitsemisesta sekä päätöksen perustelemisesta. Näitä periaatteita on noudatettava myös verotarkastuksessa".

Tämän asian käsittelyssä "**Reinikainen ei ole oikeussuojan tarpeessa**",

Seuraavassa kopioita tämän asian käsittelystä:

HAMEEN LAANINOIKEUS
Raatihuoneenkatu 1
PL 640
13111 HÄMEENLINNA
Puhelin (03) 622 31
Telekopio (03) 622 3269

9.4.1997

Yrjö Reinikainen

Tontunmäentie 35 B

02200 ESPOO

Lääninoikeuslain 1.9.1996 voimaan tulleella muutoksella on Hämeen ja Keski-Suomen lääninoikeuksille perustettu yhteinen tuomiopiiri, jonka alueella asioita voidaan lääninoikeuksien tehtävien asianmukaisen ja joutuisan hoitamisen turvaamiseksi siirtää lääninoikeudesta toisen lääninoikeuden käsiteltäväksi.

Kyseisen lainmuutoksen perusteella on Hämeen läänin oikeus siirtänyt tulo- ja varallisuusverotusvalituksenne Keski-Suomen lääninoikeuden käsiteltäväksi.

Keski-Suomen lääninoikeuden postiosoite on PL 243, 40101 Jyväskylä. Puhelinnumero on (014) 298 251 ja käyntiosoite Vaasankatu 2, Jyväskylä.

Hallinnollinen sihteeri Martti Oksanen

TIEDOKSI

Hämeenlinnan verotoimisto

KESKI-SUOMEN LAANINOIKEUS
Vaasankatu 2
PL 243
40101 JYVÄSKYLÄ
Puhelin (014) 298 211
Telekopio (014) 298 236

P A A T O S
Päivämäärä
11.6.1997
Diaarinumero
305 1000 97

Numero
395

ASIA

Verovalitus

MUUTOKSENHAKIJA

Reinikainen, Yrjö Gunnar
Tontunmäentie 35 B
02200 ESPOO

300346-6099

TIEDOT VEROTUKSESTA

Verovelvollinen
Muutoksenhakija

Verotuspaikka
Hämeenlinna

Verovuosi
1987

PÄÄTÖS, JOHON ON HAETTU MUUTOSTA

Viranomainen
Hämeenlinnan verolautakunnan toimittama uudelleenverotus

Päivämäärä
5.2.1991 § 3031

VAATIMUKSET LÄÄNINOIKEUDESSA

Reinikainen on perustevalituksin vaatinut vuoden 1987 verotuksen uudelleen toimittamista koskevan Hämeenlinnan verolautakunnan 5.2.1991 tekemän päätöksen kumoamista.

Lisäksi hän on vaatinut ulosoton kieltämistä uudelleen toimitetussa verotuksessa määrättyjen verojen osalta.

Asia on siirretty 21.3.1997 Hämeen lääninoikeudesta Keski-Suomen lääninoikeuden käsiteltäväksi.

LÄÄNINOIKEUDEN RATKAISU JA PERUSTELUT

Lääninoikeus ei tutki valitusta eikä ulosotonkieltihakemusta.

MUUTOKSENHAKU

Verotusmenettelystä annetun lain 70 §:n mukaan tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus saman pykälän 2 momentissa mainitulla perusteella myöntää valitusluvan.

Valitusosoitus on liitteenä. (LO 70.03 C)

Esittelijä

Ritva Klemelä-Naskali

Päätöksen tekemiseen ovat osallistuneet läänioikeuden jäsenet Veijo Tarukannel, Sinikka Tammi-lehto ja Ritva Schiestl.

JAKELU**Päätös**

muutoksenhakijalle Reinikainen, Yrjö Gunnar saantitodistuksin

Jäljennös

Hämeenlinnan verotoimisto
Veroasiamies

Oli kulunut 10 vuotta - 1987 verovuodesta - kun edellä mainittu oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin jäsenten perustelema päätös tehtiin. Päätöksen kantava idea ilmenee perustelujen viimeisessä lauseessa! Toinen viisaus tulee esille muutoksenhaku ohjeessa. Muutoksenhaku lienee asian ydin - perusoikeus - varsinkin kun Hallinto-oikeus perustelee ”ettei päätöstä enää tarvitse tehdä”. Kuulin tässä yhteydessä joidenkin asiaan tutustuneiden lausuvan, että hallintotuomioistuimen tuomarit ovat idiootteja. Eivät ole, totesin. Mutta minulle on syntynyt epäily, että he pitävät valittajia idiootteina. Onhan saatujen päätösten sisältö niin mieletön ja ristiriitainen, ettei valittajien voida lukeutuvan sellaiseen kansalaisryhmään joille subjektiiviset perusoikeuksien sisällön julistamat oikeudet kuuluu. KY:n kirjanpito jäi sille tielleen. Eduskunnan oikeusasiamiehen toimien avulla se palautettiin seuraavana vuonna.

Minulle jäi mieleen oikeuden kokoonpano:

1

Esittelijä

Ritva Klemelä-Naskali

Päätöksen tekemiseen ovat osallistuneet läänioikeuden jäsenet Veijo Tarukannel, Sinikka Tammi-lehto ja Ritva Schiestl.